

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 28 mei 2021
(OR. en)

9052/21

**Interinstitutioneel dossier:
2020/0353(COD)**

ENV 333
ENT 91
MI 380
IND 155
ENER 249
CODEC 748

NOTA

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
nr. Comdoc.:	13944/20 + ADD 1
Betreft:	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake batterijen en afgedankte batterijen, tot intrekking van Richtlijn 2006/66/EG en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/1020 - Voortgangsverslag

Met het oog op de vergadering van de Milieuministers op 10 juni 2021, gaat hierbij voor de delegaties een voortgangsverslag van het voorzitterschap.

**Voorstel voor een VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
inzake batterijen en afgedankte batterijen, tot intrekking van Richtlijn 2006/66/EG en tot
wijziging van Verordening (EU) 2019/1020**

Voortgangsverslag

Raad Milieu, 10 juni 2021

I. INLEIDING

Op 10 december 2020 heeft de Commissie het voorstel aangenomen voor een verordening inzake batterijen en afgedankte batterijen, ter vervanging van de huidige batterijenrichtlijn. Het voorstel strekt tot modernisering van het EU-wetgevingskader inzake batterijen, rekening houdend met de toenemende vraag naar ontwikkeling en productie van batterijen.

Het Commissievoorstel is gebaseerd op artikel 114 VWEU.

De Commissie noemt als belangrijkste doelstellingen van het voorstel: de werking van de interne markt versterken; een circulaire economie stimuleren; en de sociale en milieueffecten gedurende alle fasen van de levenscyclus van batterijen beperken.

Het voorstel vormt een integrerend deel van de Europese Green Deal en bouwt voort op initiatieven van de Commissie zoals het strategisch actieplan voor batterijen, het nieuwe actieplan voor de circulaire economie, de nieuwe industriestrategie voor Europa, en de strategie voor duurzame en slimme mobiliteit. Het is tevens in overeenstemming met de in april 2019 gepubliceerde evaluatie van de huidige batterijenrichtlijn. De Commissie stelt één verordening voor de volledige levenscyclus van batterijen voor, met daarin:

- duurzaamheids- en veiligheidseisen, zoals regels inzake de koolstofvoetafdruk, een minimumgehalte aan gerecycled materiaal, prestatie- en duurzaamheidscriteria, en veiligheidsparameters;
- etiketterings- en informatievereisten, zoals het opslaan van informatie over duurzaamheid, en gegevens over de conditie en de verwachte levensduur van batterijen;

- bepalingen inzake het beheer van afgedankte batterijen, zoals vereisten voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, de organisatie van en doelstellingen voor de inzameling van afgedankte batterijen, recyclingrendement en materiaal terugwinning;
- verplichtingen van de marktdeelnemers voor de handhaving van productvereisten en regelingen inzake zorgvuldigheidseisen;
- een elektronisch informatie-uitwisselingssysteem en een paspoort voor batterijen;
- Verplicht groene overheidsopdrachten;
- andere bepalingen ter bevordering van de handhaving, regels voor conformiteitsbeoordeling, aanmelding van conformiteitsbeoordelingsinstanties, markttoezicht en economische instrumenten.

De voorgestelde verordening telt 79 artikelen en 14 bijlagen, en voorziet in meer dan 30 afgeleide wetgevingshandelingen.

In het Europees Parlement is de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (ENVI) bij besluit van de Conferentie van voorzitters van 29 april 2021 aangewezen als bevoegde commissie voor het voorstel, met - overeenkomstig artikel 57 van het Reglement van het Europees Parlement - de Commissie industrie, onderzoek en energie (ITRE) en de Commissie interne markt en consumentenbescherming (IMCO) als medeverantwoordelijke commissies, en de Commissie vervoer en toerisme (TRAN) als adviserende commissie. Het Europees Parlement zal naar verwachting tijdens de plenaire vergadering van februari 2022 zijn standpunt vaststellen.

In zijn conclusies van 17 december 2020¹ met als titel "Naar een circulair en groen herstel" is de Raad ingenomen met "het voorstel van de Commissie voor een nieuw regelgevingskader voor batterijen dat moet zorgen voor een veilige, circulaire en duurzame waardeketen voor alle batterijen, dat maatregelen zal omvatten voor waardebehoud en -optimalisering van ontwerp en productie tot gebruik en hergebruik, revisie en recycling, en dat waar nodig het gebruik van oplaadbare batterijen moet stimuleren".

¹ Doc. 14167/2020.

II. BESPREKINGEN IN DE RAAD

Het voorstel wordt besproken in de Groep milieu (WPE). Het werd onder het Duitse voorzitterschap gepresenteerd tijdens de informele videoconferentie van de WPE van 14 december 2020. De Commissie heeft het voorstel ook gepresenteerd tijdens de zitting van de Raad Milieu van 17 december 2020.

Onder het Portugese voorzitterschap hebben tot dusver 19 videoconferenties van de WPE over het voorstel plaatsgevonden. Op 13 januari 2021 werd het voorstel ook voorgelegd aan de Groep concurrentievermogen en groei (industrie).

Tijdens de videoconferenties van de WPE van 7 en 8 januari 2021 heeft de Commissie de effectbeoordeling voorgelegd, die werd besproken. Er werd tevens een aanvang gemaakt met de analyse van het voorstel, beginnend met hoofdstuk II "Duurzaamheids- en veiligheidseisen" (artikelen 6 tot en met 12, bijlagen I tot en met V, en de toepasselijke definities), waarvan de bespreking werd voortgezet tijdens de vergaderingen van 18 en 19 januari 2021, samen met artikel 71 betreffende de procedures voor het wijzigen van beperkingen op gevaarlijke stoffen, gezien de samenhang ervan met dat hoofdstuk.

Op 19 januari 2021 kwam ook hoofdstuk III "Etiketterings- en informatievereisten" (artikelen 13 en 14, bijlagen VI en VII, en de toepasselijke definities) aan bod.

Tijdens de vergaderingen van 2, 12, 15 en 19 februari 2021 heeft de WPE hoofdstuk VII "Beheer van afgedankte batterijen" (artikelen 46 tot en met 63, bijlagen XI en XII, en de toepasselijke definities) geanalyseerd.

Op 2 februari 2021 heeft de Commissie bij de WPE ook verslag uitgebracht over de lopende werkzaamheden met betrekking tot het mondiaal technisch reglement van de VN betreffende de duurzaamheid van accu's aan boord van voertuigen.

De bepalingen over zorgvuldigheid in de toeleveringsketen (artikelen 39 en 72, en bijlage X) werden besproken op 19 februari en 1 maart 2021.

Op 1 maart 2021 heeft de WPE zich ook gebogen over de rechtsgrondslag van het voorstel en de capaciteitsdrempel van 2 kWh voor de eisen die van toepassing zijn op batterijen voor elektrische voertuigen en oplaadbare industriële batterijen met interne opslag, op basis van non-papers van de Commissie. Er werd ook gesproken over groene overheidsopdrachten (artikel 70).

Op 15 maart 2021 heeft de WPE hoofdstuk VIII "Elektronische uitwisseling van informatie" (artikelen 64 en 65, en bijlage XIII) besproken.

Op 22 maart 2021 ging het over hoofdstuk IV "Conformiteit van batterijen" (artikelen 15 tot en met 20, bijlagen VIII en IX), hoofdstuk V "Aanmelding van conformiteitsbeoordelingsinstanties" (artikelen 21 tot en met 37) en de toepasselijke definities.

Tijdens de vergadering van 29 maart 2021 heeft de WPE zich gebogen over hoofdstuk VI "Andere verplichtingen van marktdeelnemers dan die welke bedoeld in hoofdstuk VII" (artikelen 38 tot en met 45, met uitzondering van het reeds besproken artikel 39), hoofdstuk IX "Markttoezicht van de Unie, controle van batterijen die de markt van de Unie binnenkomen en vrijwaringsprocedure van de Unie" (artikelen 66 tot en met 69), en hoofdstuk XII "Wijzigingen" (artikel 75).

Op 13 april 2021 heeft de WPE de eerste lezing van de artikelen afgerond met de bespreking van hoofdstuk I "Algemene bepalingen" (artikelen 1 tot en met 5) en hoofdstuk XIII "Slotbepalingen" (artikelen 76 tot en met 79).

Volgens het voorzitterschap zou het voorbarig zijn de overwegingen te behandelen alvorens de tekstvoorstellen voor de artikelen zijn besproken.

Tijdens de informele videoconferentie van de Milieuministers van 18 maart 2021 heeft een oriënterend debat over de voorgestelde verordening plaatsgevonden teneinde politieke sturing te krijgen over de te volgen koers voor de onderhandelingen. Het debat was gericht op de rechtsgrondslag en het toepassingsgebied van het voorstel, de duurzaamheids- en veiligheidseisen, de bepalingen over zorgvuldigheid in de toeleveringsketen, en het beheer van afgedankte batterijen.

Sinds de afronding van de eerste lezing van de artikelen, worden de besprekingen gestuurd door non-papers van het voorzitterschap, waarin de politieke sturing van de ministers, de tot dusver gevoerde besprekingen en aanvullende schriftelijke opmerkingen van de lidstaten zijn opgenomen. In zijn non-papers heeft het voorzitterschap ernaar gestreefd de voornaamste punten van zorg van de lidstaten samen te vatten, waar nodig tijdens de besprekingen alternatieven voor te stellen, en te wijzen op problemen waarvoor aanvullende feedback van de lidstaten nodig is. De lidstaten werd derhalve verzocht hun mening over de voorstellen kenbaar te maken en/of concrete tekstvoorstellen in te dienen voor de in de non-papers genoemde kwesties en voor andere kwesties die ze nodig achten.

Het voorzitterschap heeft ervoor gekozen zich te concentreren op hoofdstuk II "Duurzaamheids- en veiligheidseisen" en hoofdstuk VII "Beheer van afgedankte batterijen", omdat deze hoofdstukken belangrijke bepalingen van het verordeningsvoorstel bevatten.

Twee vergaderingen van de WPE werden gewijd aan het non-paper van het voorzitterschap over hoofdstuk II² (20 en 21 april 2021). Op 21 april 2021 had de WPE het ook over een eventuele transversale benadering met betrekking tot batterijen voor lichte vervoermiddelen.

Het non-paper van het voorzitterschap over hoofdstuk VII³ werd besproken tijdens vijf vergaderingen van de WPE (27 en 28 april, 6, 11 en 20 mei 2021).

Tijdens de vergadering van 26 mei 2021 heeft de WPE hoofdstuk VII verder besproken en heeft de Commissie een presentatie gegeven over de verbanden tussen artikel 8 bis van de kaderrichtlijn afvalstoffen (KRA) en de voorgestelde bepalingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid van het verordeningvoorstel. Het voorzitterschap is voornemens in juni hierop terug te komen en de herbestemming en herproductie van batterijen te bespreken om de mening van de lidstaten over de mogelijke verdere stappen te peilen. In juni zal de Commissie naar verwachting ook de studie van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek over batterijen voor lichte vervoermiddelen voorleggen aan de WPE, en brengt de Juridische Dienst van de Raad mogelijk advies uit over de rechtsgrondslag van het voorstel.

Naast de uitgebreide presentaties in de WPE, heeft de Commissie non-papers gepresenteerd over "de rechtsgrondslag, keuze van het rechtsinstrument en manoeuvreerruimte van de lidstaten in de nieuwe wetgeving inzake batterijen"⁴ en over "de capaciteitsdrempel van 2 kWh"⁵. Voorts heeft de Commissie een "concordantietabel van de vereisten voor de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid in artikel 8 bis van de KRA en de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid uit hoofde van de batterijenrichtlijn en het voorstel voor de batterijverordening"⁶ verstrekt, en naar verwachting zal zij met het oog op de WPE-besprekingen in juni een non-paper over de herbestemming en herproductie van batterijen voorleggen.

De lidstaten hebben bij alle of bepaalde delen van het voorstel een studievoorbehoud gemaakt en ze hebben erop gewezen dat hun standpunten moeten worden gecoördineerd tussen verscheidene instanties die bevoegd zijn voor de in het voorstel geregelde aangelegenheden. Ook hebben de lidstaten de Juridische Dienst van de Raad om advies verzocht over de rechtsgrondslag van het voorstel.

² Doc. 4964/2021.

³ Doc. 5372/2021.

⁴ Doc. 635/2021 REV 1.

⁵ Doc. 2440/2021.

⁶ Doc. 6858/2021.

Tijdens de besprekingen heeft het voorzitterschap ernaar gestreefd dat de lidstaten gedetailleerde verduidelijkingen van de Commissie kregen over de algehele reikwijdte van het voorstel, rekening houdend met de technische complexiteit, de innovatieve aard en de brede werkingssfeer ervan. Dankzij een zorgvuldige analyse van het voorstel tijdens wekelijkse vergaderingen en de reacties van de lidstaten, konden voor elk hoofdstuk van het verordeningvoorstel de belangrijkste punten van zorg in kaart worden gebracht. Bovendien zijn bij de aanvullende en uitvoerige bespreking van hoofdstuk II "Duurzaamheids- en veiligheidseisen" en hoofdstuk VII "Beheer van afgedankte batterijen" punten aan het licht gekomen die verdere aandacht verdienen, en mogelijke verdere stappen aangegeven.

III. INHOUD VAN DE BESPREKINGEN

Tijdens de informele videoconferentie van de Milieuministers van 18 maart 2021 toonden de lidstaten zich ingenomen met het voorstel voor een verordening inzake batterijen en afgedankte batterijen. De ministers wezen op de innovatieve en ambitieuze aard van het voorstel en op het belang van een toekomstbestendig rechtskader voor batterijen om de decarbonisatiedoelstellingen te kunnen verwezenlijken, zonder de duurzaamheid van batterijen gedurende hun hele levenscyclus uit het oog te verliezen.

Voorts benadrukten de ministers hoe belangrijk een goed functionerende interne markt voor batterijen is, en zouden ze graag zien dat de mogelijkheid van een dubbele rechtsgrondslag (interne markt en milieu) wordt bestudeerd, rekening houdend met de in het verordeningvoorstel beoogde milieudoelstellingen.

Wat betreft het toepassingsgebied van het voorstel, verzochten verscheidene delegaties dat zo spoedig mogelijk een inzamelingsdoelstelling voor batterijen voor lichte vervoermiddelen wordt vastgesteld. Hoewel ze het belang van de duurzaamheids- en veiligheidseisen en van de zorgvuldigheidsbepalingen erkennen, uitten sommige delegaties hun bezorgdheid over de door de Commissie voorgestelde termijnen en methoden, en over de mogelijke administratieve rompslomp. Verscheidene delegaties vroegen zich ook af of de doelstellingen inzake het beheer van afgedankte batterijen haalbaar zijn binnen het voorgestelde tijdschema.

Tijdens de besprekingen in de WPE werd het voorstel uitvoerig geanalyseerd en kwam een aantal kwesties aan het licht die aandacht verdienen om tot een algemene oriëntatie te kunnen komen. **Het voorzitterschap wijst erop dat, naast andere - meer technische - aandachtspunten en de verdere bijdragen van de afzonderlijke lidstaten, de volgende punten van bijzonder belang zijn:**

Rechtsgrondslag

Een groot aantal lidstaten plaatste vraagtekens bij de keuze van de Commissie voor één rechtsgrondslag, namelijk artikel 114 VWEU, en verzocht de Juridische Dienst van de Raad hierover om advies. Een aantal lidstaten zou graag zien dat wordt bekeken of een dubbele rechtsgrondslag (toevoeging van artikel 192 VWEU) mogelijk is, aangezien volgens hen ook milieuoverwegingen centraal staan in dit voorstel. Artikel 114 VWEU werd met name in verband met hoofdstuk VII "Beheer van afgedankte batterijen" in vraag gesteld. Deze lidstaten tekenden aan dat de huidige batterijenrichtlijn gebaseerd is op een dubbele rechtsgrondslag, namelijk de artikelen die overeenstemmen met de artikelen 192 en 114 VWEU.

Algemene bepalingen (hoofdstuk I)

Een aantal lidstaten verzocht de **definities (artikel 2)** zoveel mogelijk gelijk te trekken met de definities die in reeds bestaande wetgeving ter zake worden gebruikt. Sommige lidstaten plaatsten vraagtekens bij de beweegredenen om een minimumdrempel van 5 kg vast te stellen in de definitie van draagbare batterij. De lidstaten toonden zich voorstander van de door het voorzitterschap voorgestelde wijzigingen in de volgende definities: batterij met interne opslag (6); gevaarlijke stof (41); producent (37); organisatie van producentenverantwoordelijkheid (39); recycler (46); verwijdering van "recyclingniveau" (48); een afzonderlijke "gemachtigde" (53) voor wat betreft hoofdstuk VII. Daarnaast moest volgens de lidstaten een definitie van "herproductie" worden toegevoegd.

Sommige lidstaten wensten een langere termijn voor het in kennis stellen van de Commissie omtrent de **bevoegde autoriteit (artikel 5)**.

Gezien de transversale aard ervan, werden ook vragen gesteld bij de **capaciteitsdrempel van 2 kWh** voor de eisen die van toepassing zijn op batterijen voor elektrische voertuigen en oplaadbare industriële batterijen met interne opslag. De Commissie presenteerde een non-paper⁷ ter rechtvaardiging van de beslissing op basis van de kosten-batenanalyse in de effectbeoordeling.

⁷ Doc. 2440/2021.

Wat de benadering voor **batterijen voor lichte vervoermiddelen** betreft, wou het voorzitterschap van de lidstaten vernemen of een verwijzing naar de voertuigcategorieën van Verordening (EU) 168/2013 nuttig kan zijn; Volgens een aantal lidstaten zou die benadering echter niet toereikend zijn om alle categorieën batterijen voor lichte vervoermiddelen te dekken. De Commissie gaf mee dat zij het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek (JRC) heeft verzocht een verslag op te stellen over batterijen voor lichte vervoermiddelen. Naar verwachting zal het JRC-verslag voorzien in de mogelijkheid om een nieuwe "tussencategorie" van batterijen voor lichte vervoermiddelen toe te voegen, tussen draagbare batterijen en batterijen voor lichte voertuigen enerzijds en tussen batterijen voor lichte voertuigen en batterijen voor elektrische voertuigen (EV) anderzijds, en meer informatie verschaffen over de capaciteits- en gewichtsdrempel. Dit punt zal naar verwachting verder worden bekeken wanneer het document aan de WPE is voorgelegd.

Duurzaamheids- en veiligheidseisen (hoofdstuk II en artikel 71)

De lidstaten plaatsten vraagtekens bij de noodzaak en de meerwaarde van nieuwe, specifieke bepalingen inzake de **beperkingen van gevaarlijke stoffen met betrekking tot batterijen (artikel 6, bijlage I en artikel 71)**, indachtig de procedures van de Reach-verordening. Ze vreesden overlapping met bestaande wetgeving en structuren. De lidstaten waren het er niet mee eens dat er geen mogelijkheid is om de in artikel 71 vastgelegde procedure in te leiden, waardoor deze verschilt van de procedure van de Reach-verordening. Ook het belang om afvaldeskundigen in te zetten, werd ter sprake gebracht. Voorts werden er vraagtekens geplaatst bij het gebruik van een gedelegeerde handeling om de beperkingen van bijlage I te wijzigen. Volgens de lidstaten volstaat het niet, een nieuw artikel op te nemen om raadpleging van het Comité voor het beheer van afvalstoffen mogelijk te maken alvorens de Commissie het ECHA overeenkomstig artikel 71 verzoekt een dossier samen te stellen. Wel toonden de lidstaten belangstelling voor de mogelijkheid artikel 71 te schrappen en te verwijzen naar de in de Reach-verordening vastgestelde beperkingsprocedure om beperkingen op gevaarlijke stoffen te wijzigen.

De Commissie motiveerde de noodzaak om specifieke bepalingen in de batterijenrichtlijn op te nemen door erop te wijzen dat de Reach-verordening geen betrekking heeft op afval, dat batterijen specifieke kenmerken vertonen, en dat het aantal stoffen in kwestie beperkt is. De Commissie pleitte ook voor een solide en flexibele procedure tot wijziging van beperkingen op gevaarlijke stoffen, en wees erop dat de lidstaten, en meer bepaald de afvaldeskundigen, overeenkomstig artikel 73, lid 4, zouden worden geraadpleegd vóór de vaststelling van de gedelegeerde handeling.

De meningen over de **vereisten met betrekking tot de koolstofvoetafdruk (artikel 7, bijlage II)** en over de voorgestelde termijnen waren verdeeld. Sommige lidstaten waren voorstander van de door de Commissie voorgestelde benadering. Verscheidene andere lidstaten uitten dan weer hun bezorgdheid over de gevolgen ervan voor het bedrijfsleven en pleitten voor langere aanpassingstermijnen wat betreft de nieuwe eisen, zodat er voldoende tijd is na de vaststelling van de berekeningsmethode.

Wat het **gehalte aan gerecycled materiaal (artikel 8)** betreft, was het volgens de lidstaten moeilijk de gevolgen en de haalbaarheid van de voor teruggewonnen kobalt, lood, lithium of nikkel vastgestelde minimumstreefcijfers te beoordelen zolang er geen berekenings- en controlemethode voor is bepaald, vanwege de onzekerheid over de beschikbaarheid van voldoende hoeveelheden gerecyclede materialen. De Commissie lichtte de voorgestelde stapsgewijze benadering toe en wees erop dat de streefcijfers via afgeleide wetgeving kunnen worden herzien, zodat het voorgestelde tijdschema kan worden aangehouden en zo voor markt zekerheid kan worden gezorgd. Sommige lidstaten hebben zich voorstander getoond van langere termijnen om zich aan te passen aan de eisen, en om de administratieve rompslomp te verminderen die de toepassing van de eisen met zich meebrengt. Sommige lidstaten hebben een gesloten-kringloopsysteem voor het gehalte aan gerecycled materiaal voorgesteld, terwijl andere zich terughoudend hebben opgesteld vanwege de gevolgen voor de haalbaarheid van de voorgestelde streefcijfers.

Er was algemene steun voor de vaststelling van de **prestatie- en degelijkheidseisen voor draagbare batterijen (artikel 9 en bijlage III)**, hoewel de meningen verdeeld waren over de tijd die de marktdeelnemers en autoriteiten nodig zullen hebben om zich eraan aan te passen.

Wat betreft de **prestatie- en degelijkheidseisen voor industriële batterijen en EV-batterijen (artikel 10 en bijlage IV)** hebben de lidstaten vraagtekens geplaatst bij het toepassingsgebied ervan, en met name bij de uitsluiting van batterijen voor lichte vervoermiddelen. Bovendien werd voorgesteld de gedelegeerde handeling niet te beperken tot de in bijlage IV vastgestelde criteria, maar te voorzien in de mogelijkheid om de eisen, indien nodig, te herzien. De Commissie heeft toelichting gegeven over de onderlinge verbanden tussen deze bepalingen en de VN-reglementen betreffende de duurzaamheid van accu's aan boord van voertuigen en betreffende veiligheidsvoorschriften voor batterijen.

Wat betreft de **verwijderbaarheid en vervangbaarheid van draagbare batterijen (artikel 11)** hebben sommige lidstaten hun bezorgdheid geuit over eventuele lacunes in verband met sommige van de van de vrijstellingen waarin wordt voorzien. Daarom is het volgens hen belangrijk de geplande goedkeuringsdatum van de richtsnoeren vast te stellen teneinde de geharmoniseerde toepassing van de vrijstellingen te vergemakkelijken.

De lidstaten plaatsten vraagtekens bij de werkingssfeer van **artikel 12 en bijlage V "Veiligheid van stationaire batterijsystemen voor energieopslag**, en stelden voor dat de veiligheidsbepalingen in alle fasen van de batterijlevenscyclus van toepassing zouden zijn. De lidstaten stelden ook voor de veiligheidsparameters in bijlage V aan te vullen. De Commissie voerde aan dat de werkingssfeer gebaseerd is op de effectbeoordeling, dat de veiligheidsparameters van batterijen voor elektrische voertuigen (EV) onder de EU-kaderwetgeving voor de typegoedkeuring van voertuigen vallen, en dat de veiligheid van de inzameling van batterijen in hoofdstuk VII aan bod komt. De Commissie lichtte ook toe dat de veiligheid van draagbare batterijen voor algemeen gebruik onder Richtlijn 2001/95/EG inzake algemene productveiligheid valt.

De lidstaten schaarden zich achter een aantal technische wijzigingen die het voorzitterschap in zijn non-paper voorstelt⁸.

Etiketterings- en informatievereisten (hoofdstuk III)

Er was bezorgdheid over de haalbaarheid van de voorgestelde termijnen voor de inwerkingtreding van de verplichtingen met betrekking tot de **etikettering van batterijen (artikel 13 en bijlage VI)**, gezien het beoogde korte tijdsbestek voor de vaststelling van afgeleide wetgeving. Sommige lidstaten twijfelden aan de relevantie van de op te nemen informatie, vanwege de administratieve rompslomp, terwijl andere voorstelden aanvullende informatie op te nemen, zoals het gewicht en de chemische samenstelling van batterijen. De Commissie toonde zich bereid een vergelijkend document voor te leggen met daarin de verschillende bepalingen inzake de informatie die de etiketten, QR-codes en digitale paspoorten van batterijen moeten bevatten. De Commissie bevestigde dat het ontbreken van een verwijzing naar kwik in artikel 13, lid 4, een vergissing was die in een corrigendum moet worden rechtgezet. Wat betreft de **informatie over de conditie en de verwachte levensduur van batterijen (artikel 14 en bijlage VII)** verzocht een lidstaat de werkingssfeer van het artikel uit te breiden naar batterijen voor elektronische producten. De Commissie stond op het standpunt dat enkel industriële batterijen en batterijen voor elektrische voertuigen moeten worden opgenomen omdat deze batterijen mogelijk kunnen worden hergebruikt en om die reden de conditie ervan relevante informatie is.

⁸ Doc. 4964/2021.

Conformiteit van batterijen en aanmelding van conformiteitsbeoordelingsinstanties (hoofdstukken IV en V)

Verscheidene lidstaten maakten een studievoorbehoud bij hoofdstuk IV "Conformiteit van batterijen" (artikelen 15 tot en met 20, en bijlagen VIII en IX), en bij hoofdstuk V "Aanmelding van conformiteitsbeoordelingsinstanties" (artikelen 21 tot en met 37), met de opmerking dat er nog intern overleg loopt. Verscheidene lidstaten pleitten ervoor dat het in de **gemeenschappelijke bepalingen (artikel 16)** bedoelde mechanisme enkel in uitzonderlijke gevallen of bij extreme vertraging als vangnetoptie wordt gebruikt, en spraken een voorkeur voor geharmoniseerde normen uit. De Commissie bevestigde dat zij voornemens is de procedure enkel tijdelijk in te roepen, of in uitzonderlijke gevallen waarin het ontbreken van normen de uitvoering van de verordening in gevaar brengt. Wat betreft hoofdstuk V wees de Commissie op het belang van de onafhankelijkheid van de conformiteitsbeoordelingsinstanties, met name inzake de vereisten die door externe entiteiten worden nagegaan, zoals de koolstofvoetafdruk, het gehalte aan gerecyclede inhoud en de zorgvuldigheid in de toeleveringsketen.

Andere verplichtingen van marktdeelnemers dan die welke bedoeld in hoofdstuk VII (hoofdstuk VI)

De lidstaten hadden verscheidene technische vragen. De besprekingen gingen voornamelijk over de verplichtingen van gemachtigden (artikel 40). Volgens de lidstaten is het belangrijk een onderscheid te maken tussen de definitie van een gemachtigde en de in de AEEA-richtlijn gebruikte definitie. De Commissie wees erop dat in hoofdstuk VII geen bevoegdheid wordt toegekend aan de gemachtigde.

Artikel 39 wordt hieronder behandeld bij de zorgvuldigheidsbepalingen.

Beheer van afgedankte batterijen (hoofdstuk VII)

De lidstaten benadrukten dat dit hoofdstuk van fundamenteel belang is. De voornaamste punten van zorg waren de verbanden met de bestaande afvalwetgeving (de kaderrichtlijn afvalstoffen), en de noodzaak van flexibiliteit wat betreft de bestaande en goed functionerende regelingen inzake producentenverantwoordelijkheid die op nationaal niveau reeds worden uitgevoerd. De meningen over het ambitieniveau van de streefcijfers en termijnen voor het inzamelen van afgedankte draagbare batterijen waren verdeeld. In het algemeen plaatsten de lidstaten vraagtekens bij het feit dat batterijen voor lichte vervoermiddelen worden uitgesloten van de inzamelingsstreefcijfers. Er werd verdere verduidelijking gevraagd over de bepalingen inzake herbestemming en herproductie van batterijen. De lidstaten gaven ook meer feedback over een aantal technische kwesties in het non-paper van het voorzitterschap.

Wat betreft de **uitgebreide producentenverantwoordelijkheid (artikel 47)** vroegen sommige lidstaten zich af of het wel nodig is dat naast de eisen van de artikelen 8 en 8 bis van de kaderrichtlijn afvalstoffen (KRA) nog andere specifieke maatregelen worden vastgesteld. Naar hun mening was de benadering van de verordening te prescriptief; zij vroegen om flexibiliteit voor de specifieke kenmerken van de verschillende goed functionerende regelingen die op nationaal niveau reeds worden toegepast. De benadering was volgens hen bovendien in strijd met de doelstelling van de KRA om de regelingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor verschillende afvalstromen te harmoniseren. Sommige lidstaten zouden graag zien dat in de verordening bepalingen ter aanvulling van de KRA worden opgenomen. Een ander voorstel was dat wordt bekeken of in de verordening minimeisen kunnen worden vastgesteld, en of de lidstaten de mogelijkheid kan worden geboden aanvullende bepalingen vast te stellen. Dezelfde zorgen werden geuit met betrekking tot het **producentenregister (artikel 46)**, waarbij een aantal lidstaten benadrukte dat rekening moet worden gehouden met de specifieke kenmerken van de registratiesystemen die op nationaal niveau reeds worden toegepast. De Commissie benadrukte dat het belangrijk is in alle lidstaten gemeenschappelijke regels vast te stellen om de circulariteit van batterijen te bevorderen.

Wat betreft de **inzameling van afgedankte draagbare batterijen (artikelen 48 en 55, en bijlage XI)** waren de meningen verdeeld. Sommige lidstaten vonden de termijnen te ambitieus, andere lidstaten konden zich vinden in het voorstel van de Commissie, en nog andere stelden zich flexibel op tegenover een mogelijke verlenging van de tussentermijn. Volgens de Commissie zijn de voorgestelde streefcijfers inderdaad ambitieus, maar op basis van de ervaringen en waarden die in sommige lidstaten reeds zijn gerapporteerd ook haalbaar. Sommige lidstaten plaatsten vraagtekens bij de berekeningsmethode voor de inzamelingspercentages op basis van het aantal batterijen dat op de markt wordt aangeboden, en pleitten voor een methode op basis van het aantal batterijen dat beschikbaar is voor inzameling, teneinde rekening te houden met de steeds langere levensduur van draagbare batterijen. Voor sommige lidstaten was ook de overlapping van verplichtingen inzake de naleving van de inzameling van afgedankte batterijen, zowel voor de producenten als voor de lidstaten, problematisch. Ze wezen erop dat het belangrijk is dat de verantwoordelijkheid voor het halen van die streefcijfers duidelijk wordt vastgesteld, aangezien het rechtsinstrument een verordening is. Er werd voorgesteld artikel 55 te schrappen, ervan uitgaande dat het de verantwoordelijkheid van de producenten is om de streefcijfers te halen. De Commissie was daar tegen: zij vindt deze verplichting voor de lidstaten noodzakelijk om de handhaving van de inzamelingsstreefcijfers te waarborgen.

Een aantal lidstaten was gekant tegen het feit dat batterijen voor lichte vervoermiddelen worden uitgesloten van de inzamelingspercentages. De Commissie herhaalde dat in de loop van het wetgevingsproces een JRC-studie zal worden afgerond, die als basis kan dienen voor verder beraad om voor die batterijen een inzamelingsstreefcijfer vast te stellen.

Wat betreft de **inzameling van afgedankte autobatterijen, industriële batterijen en batterijen voor elektrische voertuigen (artikel 49)** verzochten sommige lidstaten een uitdrukkelijk inzamelingsstreefcijfer op te nemen, of de lidstaten de mogelijkheid te bieden om op nationaal niveau te beslissen over een inzamelingsstreefcijfer. De Commissie was van oordeel dat een uitdrukkelijk streefcijfer voor deze soorten batterijen niet lager kan zijn dan 100 %.

Sommige lidstaten koppelden terug over een aantal technische kwesties ter verduidelijking van de **verplichtingen van distributeurs (artikel 50), de verplichtingen van eindgebruikers (artikel 51), de verplichtingen van verwerkingsinrichtingen (artikel 52), de deelname van overheidsinstanties voor afvalbeheer (artikel 53) en de deelname van vrijwillige-inzamelpunten (artikel 54)**. Sommige lidstaten waren van mening dat ingezamelde batterijen enkel aan producenten of de organisaties voor producentenverantwoordelijkheid mogen worden bezorgd, teneinde te waarborgen dat de regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid houdbaar blijven. De Commissie wees er dan weer op dat het belangrijk is de recyclingmarkt open te stellen voor nieuwe marktdeelnemers om ervoor te zorgen dat er meer batterijen worden ingezameld. Een aantal lidstaten benadrukte ook dat het moeilijk is de verplichting van de consument om afgedankte batterijen te scheiden, te handhaven.

Wat betreft **verwerking en recycling (artikel 56 en bijlage XII)** kwamen de lidstaten met verscheidene voorstellen ter aanvulling van deel A van bijlage XII, met betrekking tot specifieke voorzorgs- en veiligheidsmaatregelen voor de opslag en verwerking van afgedankte lithiumbatterijen tijdens de verwerking, sortering en opslag.

Bij het bespreken van de **recyclingrendementen en doelstellingen voor materiaalherwinning (artikel 57 en bijlage XII)** wezen sommige lidstaten op de verbanden met de bepalingen inzake herbestemming en herproductie; zij vonden dat duidelijk moet worden omschreven wanneer een batterij wordt geacht aan een recyclingproces te worden onderworpen. Verscheidene lidstaten betwistten dat de doelstellingen al zijn vastgesteld, aangezien de berekeningsmethode pas later zal worden bepaald. Voorgesteld werd in de verordening de beginselen op te nemen waarop de methode moet zijn gebaseerd. Daarnaast was een aantal lidstaten van mening dat de recyclingdoelstellingen voor 2025 moeten afhangen van de vaststelling van een uitvoeringshandeling met gedetailleerde regels voor de berekening ervan binnen de geplande termijn. Ook werd voorgesteld te voorzien in verwijdering van bepaalde batterijen die niet mogen worden gerecycled (bijvoorbeeld batterijen die kwik bevatten).

De lidstaten wezen erop gewezen dat aandacht moet worden besteed aan de bepalingen **inzake de overbrenging van afgedankte batterijen (artikel 58)** in het licht van de verwachte herziening van de verordening betreffende de overbrenging van afvalstoffen. Voorgesteld werd een verwijzing toe te voegen naar batterijen die worden uitgevoerd voor herbestemming en herproductie.

De eisen met betrekking tot de herbestemming en herproductie van industriële batterijen en batterijen voor elektrische voertuigen (artikel 59 en bijlage VII) werden als bijzonder belangrijk aangemerkt. De lidstaten onderstreepten dat verduidelijking nodig is wat betreft de aard van deze activiteiten, de door de marktdeelnemers te doorlopen registratie- of vergunningprocedures, en het ogenblik waarop de status van afvalstof niet langer van toepassing is. Ze verzochten ook om een definitie van "herproductie". De lidstaten spraken hun steun uit voor het in het voorstel beschreven kader, met daarin onder meer de eis dat bij herbestemming en herproductie van batterijen wordt voldaan aan alle toepasselijke voorwaarden, en merkten op dat het essentieel is de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor batterijen die aan deze activiteiten worden onderworpen, duidelijk toe te wijzen. De WPE zal dit naar verwachting verder bespreken op basis van een non-paper van de Commissie.

Volgens de lidstaten zijn verplichte bewustmakingscampagnes onder de eindgebruikers nodig met betrekking tot de **informatie in de eindfase van de levenscyclus (artikel 60)**. Sommige lidstaten uitten hun bezorgdheid wat betreft de "zichtbare bijdrage" waarmee de door de producent gedragen kosten apart aan de eindgebruiker worden vertoond in het verkooppunt van een nieuwe batterij, en zij stelden voor die bepaling te verwijderen.

Wat betreft de **rapportage aan de bevoegde autoriteiten (artikel 61)** en de **rapportage aan de Commissie (artikel 62)** stelden de lidstaten verscheidene vragen, met name over de haalbaarheid van en de verantwoordelijkheid voor het rapporteren over draagbare batterijen die het grondgebied van een lidstaat het jaar nadien hebben verlaten, en over de informatie-uitwisseling omtrent afvalbeheeractiviteiten die in een andere lidstaat worden verricht. Er werden met name vragen gesteld over de toepasbaarheid van de rapportageverplichting van de lidstaten met betrekking tot de recyclingrendementen en de materiaal terugwinning uit op hun grondgebied ingezamelde batterijen, voor lidstaten zonder batterijrecyclinginstallaties. De Commissie verduidelijkte dat de huidige rapportageverplichtingen worden gevolgd (Besluit 2008/763/EG), maar erkende ook dat het een complexe aangelegenheid betreft en dat de bepalingen mogelijk moeten worden aangescherpt zodat de bevoegde autoriteiten ervoor kunnen zorgen dat de eerste exploitant van recyclinginrichtingen de verplichting nakomt. Er was ook bezorgdheid over de termijnen voor de nakoming van de rapportageverplichtingen.

Wat betreft de **toepassing van hoofdstuk VII (artikel 63)** verzochten sommige lidstaten tot slot de toepassingsdatum van hoofdstuk VI uit te stellen. De Commissie wees erop dat uitstel gevolgen heeft voor verscheidene bepalingen van de verordening.

Naast de bovenstaande punten, spraken de lidstaten hun steun uit voor een aantal technische wijzigingsvoorstellen in het non-paper van het voorzitterschap⁹.

Elektronische uitwisseling van informatie (hoofdstuk VIII)

In het algemeen waren de lidstaten ingenomen met het hoofdstuk. De reacties van de lidstaten betroffen voornamelijk verzoeken tot verduidelijking met betrekking tot de afstemming tussen het **elektronisch uitwisselingssysteem (artikel 64 en bijlage XIII) en het batterijpaspoort (artikel 65)** ten opzichte van andere rapportage- en informatieverplichtingen in de hoofdstukken III en VII. De Commissie verduidelijkte dat het elektronisch uitwisselingssysteem betrekking zal hebben op het batterijmodel en dat het batterijpaspoort een specifiek register voor elke batterij zal zijn, met daarin een aantal dynamische gegevens bovenop de in bijlage XIII genoemde informatie. De Commissie zal aanvullende informatie verstrekken over de wisselwerking tussen de verschillende bepalingen. Andere punten van zorg waren de toegang tot de verzamelde informatie (met name voor organisaties voor producentenverantwoordelijkheid en marktdeelnemers die reparatie-, herbestemmings- of herproductieactiviteiten verrichten, en voor potentiële kopers), alsook de overdracht van de verantwoordelijkheid voor het paspoort wanneer de status van de batterij verandert.

Markttoezicht van de Unie, controle van batterijen die de markt van de Unie binnenkomen en vrijwaringsprocedure van de Unie (hoofdstuk IX) en wijzigingen (hoofdstuk XII)

Sommige lidstaten maakten een studievoorbehoud bij deze hoofdstukken. Er waren nauwelijks opmerkingen van de lidstaten en voor zover die er al waren, ging het om verzoeken tot verduidelijking en zeer gerichte voorstellen. De Commissie wees op de afstemming van de bepalingen op het "nieuwe" wetgevingskader voor producten (NWK). Het hoofdstuk moet verder worden besproken om mogelijke zorgpunten te beoordelen.

Groene overheidsopdrachten (artikel 70)

In het algemeen waren de lidstaten ermee ingenomen dat de verordening bepalingen over groene overheidsopdrachten bevat. Er waren echter vragen over de nakoming van de verplichtingen waarin dit artikel voorziet vóór de vaststelling van de gedelegeerde handelingen tot vaststelling van verplichte minimumcriteria- of streefdoelen voor groene overheidsopdrachten. De Commissie nam er nota van dat de lidstaten de eisen kunnen volgen waarin de artikelen 7 tot en met 10 voorzien.

⁹ Doc. 5372/2021.

Zorgvuldigheid in de toeleveringsketen (artikelen 39 en 72, en bijlage X)

De lidstaten onderkenden het belang hiervan, maar plaatsten vraagtekens bij de verbanden met het komende wetgetingsvoorstel over duurzaam ondernemingsbestuur en zorgvuldigheid. De lidstaten uitten ook hun bezorgdheid over de administratieve lasten die hieruit kunnen voortvloeien, vooral voor kleine en middelgrote ondernemingen, en over de afdwingbaarheid en de controle van waardeketens in derde landen. De Commissie erkende dat controles administratieve procedures met zich meebrengen, maar wees erop dat de bepalingen - volgens de effectbeoordeling - naar verwachting alleen van toepassing zouden zijn op grote ondernemingen. Ook vestigde ze de aandacht op de verwijzing in overweging 70 naar de mogelijke aanpassing van de verordening in het licht van toekomstige wetswijzigingen.

Tijdens de bespreking van artikel 4 over eisen ten aanzien van duurzaamheid, veiligheid, etikettering en informatie, verduidelijkte de Commissie dat de bepalingen inzake zorgvuldigheid niet in dit artikel waren opgenomen daar het strikt gezien niet om productvereisten gaat, maar om verplichtingen voor de marktdeelnemers.

Gedelegeerde bevoegdheden en comitéprocedure (hoofdstuk XI)

De gedelegeerde handelingen waarin artikel 73 voorziet, werden besproken bij de analyse van de desbetreffende artikelen. De lidstaten maakten voorbehouden bij sommige gedelegeerde handelingen, met name in de context van hoofdstuk II, en in sommige gevallen stelde het voorzitterschap voor de bevoegdheidsdelegatie te herzien. In het algemeen uitten de lidstaten grote bezorgdheid over de voorgestelde termijnen voor de vaststelling van verscheidene gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen, en over de inwerkingtreding van de daarmee samenhangende bepalingen.

Slotbepalingen (hoofdstuk XIII)

De lidstaten hadden vragen bij de wisselwerking tussen de intrekings- en overgangsbepalingen van de huidige batterijenrichtlijn, de vereisten van de KRA inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid en het verordeningvoorstel.

De toepassingsdatum van de verordening (januari 2022) werd als onrealistisch beschouwd, met name gezien de complexe onderhandelingen over de verordening. Daarom verzochten de lidstaten om uitstel.

IV. CONCLUSIE

Volgens de huidige planning van het Portugese voorzitterschap zal de WPE eind juni 21 informele videoconferenties hebben gehouden over de batterijenverordening.

Volgens het voorzitterschap heeft de grondige analyse van het voorstel de volledige omvang ervan verduidelijkt en de voornaamste punten van zorg van de lidstaten aan het licht gebracht: hierdoor kan het verdere werk om een algemene oriëntatie vast te stellen, worden gestroomlijnd.

Op basis van de besprekingen tot dusver wijst het voorzitterschap erop dat - naast de in deel III beschreven punten - de volgende vraagstukken vanuit een politiek en juridisch oogpunt nog nadere aandacht behoeven:

- de rechtsgrondslag;
- de te volgen benadering voor batterijen voor lichte vervoermiddelen;
- de procedure voor het wijzigen van beperkingen op gevaarlijke stoffen;
- de voorgestelde termijnen voor de duurzaamheids- en veiligheidseisen, rekening houdend met de uitgebreide werkzaamheden die nodig zijn op het gebied van afgeleide wetgeving;
- de samenhang met de bestaande afvalwetgeving en de flexibiliteit voor de lidstaten wat betreft de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor batterijen;
- het ambitieniveau van de inzamelingsstreefcijfers;
- de zorgvuldigheidsbepalingen in het licht van het komende wetgevingsvoorstel over duurzaam ondernemingsbestuur en zorgvuldigheid.

Het Portugese voorzitterschap is vastbesloten nauw samen te werken met het aantredende Sloveense voorzitterschap teneinde de verdere besprekingen in de WPE te vergemakkelijken en te zorgen voor een vlotte verdere behandeling van dit dossier in de Raad. Daarom zal het voorzitterschap toewerken naar een compromisvoorstel voor de hoofdstukken II en VII tegen het einde van juni.

Het voorzitterschap is de Commissie oprecht dankbaar voor de uitstekende samenwerking met de WPE en voor de gedetailleerde toelichtingen en non-papers. Het voorzitterschap dankt ook de lidstaten voor hun inzet en waardevolle bijdragen tijdens de wekelijkse vergaderingen en voor hun aanvullende en uitgebreide schriftelijke opmerkingen.

Het Coreper wordt verzocht nota te nemen van dit voortgangsverslag van het voorzitterschap, zodat het op 10 juni 2021 kan worden voorgelegd aan de Raad (Milieu).